

EROTIKA...3.

Dezső Ilona Anna festménye

Lektorált változat

A VERSLISTA által kiírt nyílt pályázatos írásokból – PDF-ben – 2021

Lektor: Kutasi Horváth Katalin

A pályázatra 47 írás érkezett be.

A zsűri döntése alapján

I. helyezett lett:

81 ponttal - Thesaurus: Kigombolt este

II. helyezett lett:

79 ponttal - M. Simon Katalin: Házasodni mindenáron

III. helyezett lett:

75 ponttal - Szabóné Horváth Anna: Lángoló vágyak

című írása.

Gratulálunk!

Kertész Nóra: Szexmentes erotika

Béla kocsija mellett várakozott, bágyadtan várt nejére. Kinyitotta a kocsiajtókat, hogy az enyhe szellőfuvallatok némileg hűtsék a nyárvégi forróságot. Arra kapta fel a fejét, hogy mellette a biciklisámban üdítő légárammal suhant el egy biciklit hajtó, jó illatú fiatal lány, libegő szoknyában. Naná, hogy utánanézett! A látvány megérintette fantáziáját. A lobogó hosszú szőke haj alatt elképzelte a ringó kebleket. Kellemes érzés futott át rajta, mikor a billegő ülésről felé villant a tündérke bájos hátsó fertálya.

Felesége közeledett nagy csomagokkal,

- Béla! Ugorj már! - kiáltott erőltetett kedvességgel hangjában az asszony, látva férje báméskodását.

A férfi kezével még „pát” intett a távolodó szépségnek, majd nejét megszabadította a terhektől.

- De Eszter... - próbált bűbájos hangon szólni nejéhez, miközben a szatyrokot a kocsi hátsó ülésére gyömöszölte - minek ez a sok cucc, nem két hétre megyünk, csak két napra!

Az asszony hízelgően közbevágott:

- „Bélapám” kedves suttyója... - vette elő a nem túl hízelgőnek ható megszólítást, majd némi gúnyjal jegyezte meg - mióta mondom neked, hogy kíváncsiskodásod miatt előbb öregszel meg, mint én.

Béla bajsza alatt elmosolyodva beindította a kocsit

- Hát, Eszterkém, ahogy én öregszem, te úgy ifjodsz napról napra - udvarolt feleségének. - Jót tesz neked a fiatal orvosok között végzett klinikai munka - kacshintott -, én már az ötvenet taposom az élet örle malmában, de te alig múltál 35.

Eszter tettetett haraggal felhorgadt:

- Még hogy én...? Ne fordítsd meg éveim számát! Nem szégyellem senki előtt... még mindig csinos vagyok. Az utcán utánam néznek a férfiak! - a nő kacéran igazgatta szoknyáját, és mellig felhúzott lábaival kalimpálva jókat nevetett az anyósülésen.

- Te, asszony, ezt ne csináld velem, mert mindjárt az árokban kötünk ki!

- Hát, ha nem látnád - fordult férje felé, és belecsókolt a nyakába -, pont ezt akarom elérni!

A vidám házaspár tovább évődött az úton. Szerencsére „jobbeset” nélkül értek barátaik házához.

A vendégfogadó házaspár, Lilike és András voltak a sorosok a baráti társaság szokásos hétvégi partiján. A nagy házban elszeparált apartmanokban fogadtak külföldi vendégeket. A ház két napja üres, a vendégek hazautaztak.

Lilike fiatal nagymamaként nagy háztartást vezetett. Mindig volt kinek kedveskednie. Sütött, főzött gyermekeinek, unokáinak, ha látogatóba jöttek hozzá. A külföldi szálló vendégeket is magyaros ételekkel „traktálta”. De leginkább válogatós ízlésű férje kívánságait igyekezett kielégíteni. Anyagi problémájuk nem lévén drága, ingyenc alapanyagokat tudott beszerezni. Főleg a különleges keleti ételeket szerette párja, aki hiába volt egy vendéglátó cég igazgatója, csak otthon tudott jóllakni, ami meg is látszott kerek pocakján. Az évtizedek óta megvett telken mára már minden a helyén volt, ahogy feleségével elképzelték még fiatalabb korukban.

A kör alakú csupazöld kertet magas tuják választották el a szomszéd telektől, előttük sárga és vörös rózsabokrok díszeltek. Az ápolt pázsitot színpompás virágokból álló kis szigetek tarkították. A telek jobb sarkába épült a korszerűen berendezett ház. A bal oldalon lett kialakítva a társasági térség praktikus módon. Körben helyezkedett el a kétszemélyes hintaágy, a dohányzósarok, a műanyag borítású kártyasztal, távolabb egy kültéri ping-pong asztal, egy lengő kuglipálya. A másik oldalon pedig a nyílt tűzrakó hely, mellette nagy ebédlőasztal székekkel és egy modern, háromszintes grillsütő. Középen egy ovális dísz tavacska kékllett kis halakkal. A partiján sziklanövényekkel és barna fejjű, hosszú, vastag nádszálakkal...

Általában 10-12 fős volt az összeszokott társaság. Eszteréket már megelőzte Attila és barátnője, Zsófi, akik már a tűz körül tevékenykedtek. Ők voltak a csapat mókamesterei, kiváló sportemberek, a kézilabda szerelmesei. Egyben edzőtársak, sőt négy éve barátok is. 30 éves korukra már kezdtek a családalapítás gondolatával foglalkozni. A férfi széles vállalai, izmos teste Adoniszra emlékeztetett. A lány kitorházott alakján jól mutatott a csíkos sportnadrág a narancssárga toppal.

Az ismerős hangokra kimentek a kapuhoz, de nem akárhogyan: szembe álltak, kinyújtott kezekkel összefogódkodtak, és menet közben bohóckodva hol az egyik, hol a másik ugrott nyuszi pózba.

- Ma ezt mindenki kipróbálja! - lihegtek hahotázva, és baráti öleléssel köszöntötték egymást. Egy újabb kis kupica szilvapálinka is lefolyt a torkokon Bélának megérkezésének örömeire. Már csak Szilviékre vártak.

A szombat délutáni napsütés bágyasztotta rózsaszínre Szilvi fáradt arcát. Jólesett neki ez a fény-simogatás. A HÉV-en mellette ülő férje feje hirtelen ölébe hanyatlott. Olyan mély álomba merült, hogy a sípolásra és a hirtelen fékezésre sem ébredt fel.

Az ablakból kitekintve az asszony a gyalogátjárón meglátta a vezetőt, a kalauzt, és még két embert. Egy megszeppent babakocsi anyukát vettek körül. Szívszorongva nézte egy ideig, de aztán látta, nem súlyos az eset, bár lehetett volna az is, látván a babakocsi fékező nyomait. Nehéz szívvel érezte át a kisgyerekes anyák gondterhelt életét. Ami nekik is kijutott a két gyerek mellett. Ha kikapcsolódn szeretnének a hétvégére, előtte még sok a teendő. El kell intézni, hogy a gyerekeknek mindene meglegyen a nagyinál. Előkészíteni az ott alvásra a cuccaikat, nagynak vásárolni, hogy főzzön unokáinak, mert erre nyugdíjából nem telne... Összeválogatni a hétvégére szánt dolgokat a baráti bulira. Végül a lakást rendben hagyni a vasárnap esti hazatérésre.

Nagy zökkenéssel megindult a szerelvény. Férje felkapta fejét.

- Mi történt, édesem? - dörzsölgette akkurátusan szeméit. - Képzeld, azt álmodtam, hogy a gyártelepen épp zakatol alattam az elektromos targonca! Jaj, jaj lassan már azt is nekem kell csinálni... legtöbb munkás magamra hagyott, az árunak meg fel kell töltnie valahogy. Merre is járunk? Ja, látom mindjárt Pesten leszünk. Hadd ejtőzzek még egy kicsit az öledben!

Szilvi szeretettel csókolta férje mellére fektetett, fáradt fejét. Nem bánta kimerültségét, csak végre vele lehessen a hét végén.

A busz szinte a ház előtt állt meg. Tamás tettetett fittséggel ugrott le a lépcsőn és vette ki párja kezéből a csomagokat.

A társaság kitörő lelkesedéssel fogadta az utolsó pár érkezését. A kapuban állva várták őket a welcome drinkkel.

- Isten hozott titeket is! Egészségünkre!

A koccintásokat baráti ölelések, puszik követték. A házaspárok lepakoltak a szokásos lakosztályban. A pálinka hatására a jókedvű társaság belevetette magát a kellemesnek ígérkező szórakozásba.

A lobogó tűzre feltették a bográcsban a gulyáslevest. A főzés idejére megvoltak a „szertartásos” programok. Legelőször is a kártyaasztaloknál 2-2 házaspár rómit és kanasztát játszott. Pisztácia-, mogyoró- és mandulaszemekkel lehetett agyat fejleszteni, a nyertesek részére ott állt az üveg bor.

A busszal érkező fáradt fiatal pár egy kis ringatózásra vette birtokba a széles hintaágyat. Béláék a kugligolyót lengtették, hangosan dőltek a bábuk. A sportos pár, Zsófi és Attila magasröptű, bohókás „tenisz játékot” adtak elő a ping-pong asztalon. A háziak elkezdték teríteni a bükkfa étkezőasztalt eredeti fatányérokkal, evőeszközökkel. A faragott padok ülőkéjére kényelmes párnákat helyeztek.

A nyárvégi nap alkonyán a megéhezett csapat házaspár tagjait Attila és Zsófi - ígéretükhöz híven - nyusziugrásokkal invitálta az asztal köré. Érkezési sorrendben kóstolgatták az étvágygerjesztő pálinkát. A sötétben a tábortűz bevilágította a vacsorázó társaságot. A húsban gazdag gulyásleves a házilag sütött kenyérral pompás lakomának bizonyult. Mindenki degeszre ette magát, de a bogrács alján még így is maradt „muníció”.

A jóllakott társaság az asztaltól a parázsra égett tűz köré telepedett. Mindenki székén egy tálca volt található a grillezőből származó gőzölgő túrógombócokkal és vörösboros palackokkal. A hangulat a tetőfokára hágott. Egymást váltogatták a pikáns, sikamlós témák. Béla a sajátos mondókájával „mócsingolt” a szájával.

- Marha forog a hasamban, nincs ki lejjebb masszírozza... borjúból lett szűz tehenke, a bika megkettyintette... nyelve lógott a szegénynek...

Erre hahotázva zendített rá a férfiak kórusa: „Jön már a bika, fúj az orra lika, ez a bika már nem csigabiga...”

Eszter közbekornyikált: - ...ez már nem bűgőcsiga, csak egy lötytyedt szőrű bőrtarisznya!

A kacagásból felhangzott egy mesterkélt trillázás. Zsófi elváltoztatott hangján:

- Nyuszi vajon min ül a fűben, és miért szundikálgat?

Attila, a barátja borospoharát letéve folytatta:

- Mert tán attól lett ő beteg, hogy nem ketyerészték vele...

Tamást megérintette a társasági jókedv:

- Egyedem, begyedem! Vörösborban kegyelem! - felemelt poharát fené-
kig itta, és folytatta. - Hát te, babám, mit kívánsz, remélem ma még ki-
vársz... Bármi jöhet még... Jöjjön ma a buja, vad, seje-huja, erotika!

A barátok erre-arra dőlve kacagtak a célratörő mondókán. Szilvi szeme
megrebbent egy pillanatra, nagyot kortyolt az édes borból, és csillogó
szemmel fordult férje felé:

- Bármit kívánsz is, kedvesem, te „lész” ősz hajamnak a gyöngye..., de
nem adom meg magam egykönnyen!

- Ne már!... ilyen líraian... hölgyeim! Még hogy erotika! - fortyant fel Bé-
la rezgő bajusza alatt. - Egyáltalán tudjátok, mit jelent...? - kérdezte
kacsintva a több baráti éjszakát átélt tarsaság tagjait.

Béla szeme előtt felderengett a délelőtti biciklis jelenet. Erőltetett
tudálékossággal folytatta:

- Az erotika a szexológia tudománya szerint egy érzéki hatás... mint
például, ha egy fellibbent szoknya alól kilátszik a férfi nemi vágyát in-
gerlő pi...

Eszter gyorsan közbeszólt, mielőtt még férje konkrét „jezós szerkeze-
tű” megnevezését kimondhatta volna, mosolyogva kacsintott rá, miköz-
ben „sajátos nyelvükön” megjegyezte.

- Piros pipacs az árokban...

Így folytatódott tovább a férfiak pajzánkodása a buja vágyakról, az
érezéki combokról... A tűz és a bor hatása tovább emelte jókedvüket.

A férfias dínomdánomból az asszonyok behúzódtak az épület konyhájá-
nak csendesebb térségébe. Női „haditanácsra” szokott ilyenkor sor ke-
rülni a barátnők között. Mindig kitalálnak valami vicceset, mellyel le
szokták zárni a vidám napot.

A virgonc társaság házi pogácsát majszolt a konyhaasztal körül, a dél-
utánról maradt szilvapálinkát kortyolgatták hozzá.

- Minden hapsi bármit papol, akár vadász, vagy jó szónok, arról biztos
nem tehet, hogy röptében a legyet... - kezdte Zsófi a férfiak mondóka
stílusát folytatva.

EROTIKA... 3.

- Még hogy erotikát kívánnak! Szex az ő igazi vágyuk - bizonygatta Eszter tapasztalt női „öntudattal”.

- Ha fáradtak, ha nem... nem állnak meg egy menetben... - szólt Szilvi szintén rímbe.

Lili eddig bölcsen, idősebb lévén hallgatott. Alig várta, mikor jöhet elő ma esti pajzán ötletével.

- Nézzétek, én is tudom, ez így van. Próbát szeretnék tenni, az igaz szeretet, érzelem és önmegtartóztató szenvedély jegyében - nyilatkoztatta meggyőzően molett testére feszülő piros csíkos polójában az asszony.

A másik három nő feszült figyelemmel hallgatta. Közben a kertből beszűrődött a jókedvű férfircsaj.

- Még azt mondják, részeges vagyok - harsogott a házigazda öblös hangja a tűz mellől, igencsak nekivetközve a nyári estében. Majd Attila jött érces hangján:

- Pedig ha tudnátok, milyen nagy vala... micsodája van... illatos papucsába bele... cupp...!

- Nem lehetek mindig fából... - kuruttyolt közbe Béla.

- Ments meg a más asszonyától... mert „aszony... gyák”... hukk... kirúgok ma a sámfából...

- Na koccintsunk cimborák, hörpintgessük a lányokat, s ne kíméljük poharunkat! - emelkedett mólésan szólásra Tamás, de félúton nagyot zökkenve visszahuppant a padra.

A konyhai fehérnép ugyancsak jól mulatott a kintről behallatszó duhajkodáson.

- Milyen fiúsan érzéki kinn a hangulat! Végül mindig oda lyukadnak ki...

- Ma biztos, hogy velünk lesznek kénytelenek... - állapította meg Eszter a tapasztalt asszonyok nyugalmával, és kortyolt a pálinkából.

A háziasszony épp erre a pillanatra várt.

- Jó, jó! Értjük mi..., de legyen ma másképp! - mondta Lili nagyot kacintva, és a konyhaszekrény fiókjából egy kis csomagot vett elő.

A játékos kedvű nők, mint a gondolatolvasók, szinte egyszerre szólaltak meg.

- Csak nem szex nélkül gondold?

- Bizony ám! Eltaláltátok! - közben bontogatni kezdte a csomagot.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

A nőtársak ugyancsak meglepődtek! A háziasszony mindegyiknek kiosztotta az erotikusnak tervezett éjszaka fontos kellékét. Erre azért nem gondoltak, hogy a kissé koros nagymama ilyenre is képes!

- Mi ez a cuki? - méregette Szilvi a fehér köténykét.

- És a rajta lévő övek - fantáziált Eszter -, csak nem erényöv?

Erre kitört a jóízű nevetés, a lányok kezükkel lengették a csábos fehérneműt.

- De bizony az! Nézzétek, milyen bájosan mutat a közepén ráfestett piros szívecskében az arany színű lakat - lelkesedett Zsófi, kezében forgatva a férfitenyér nagyságú ruhadarabot, melyből kötözőszalagok lógtak ki.

- Na erről beszélek! - szólt lelkesen Lilike. - Mi, nők ma éjszaka a szent erotika bajnokai leszünk! A fiúk örüljenek, ha szív-lakattal megússzák az esti hancurozást, ma túláradó szeretetünkkel lefárasztjuk őket...! - tette szája elé kezét. - Halkabban, lányok!

- Ez akkor azt jelenti, hogy a szex „epilálva”, azaz negligálva...? - kérdezte ironikus hanghordozással Szilvi.

- Úgy látom, ahogy el vannak „ázva”, még ki is segítjük őket, ha „bajba” kerülnének - folytatta viccelődő együttérzéssel Eszter.

- De erotikusan meghuncutoljuk őket... Ha-ha! Ezzel az erényövvel díszítjük férfiaságukat. Na hogy tetszik? - kacagott halkán, némi gúnynyal, az asszonyok között rangidős Lilike.

- Benne vagyunk, mint a légy a levesben, de hogy kerülünk ki belőle? És mi jó származik ebből nekünk...? - tette fel a mindenkiben felmerülő kérdést Eszter, de elharapta a végét.

- Ismerünk jól, Lilikém, nagy játékmester vagy! Mertem feltételezni, hogy megint valami bolondozásra akarsz rávenni minket. Reméljük, olyan jól fog sikerülni, mint a múltkori vetkőztetős táncverseny-ötleted. Mennyit kacagtunk akkor is!

- Na ezt jól kitaláltad! Én is benne vagyok - fűzte hozzá kipirult arccal Zsófi.

- Én ezt sejtettem, úgyhogy mára így is készültem - mondta kissé pironkodva Eszter. - Azért jöttem több csomaggal.

- Amilyen fáradt ma az uram - gondolt szeretettel mostanában nagyon túlterhelt férjére Szilvi, de ő is a többiekkel tartott -, a társaság kedvéért, amit tudok, én is megteszek... Mindenesetre a kinti zajos hangulatból ítélve már többet vedeltek a fiúk a „kellentinél”, pihenésre lesz szükségük!

Lilike maga köré szólítva barátnőit, koccintásra emelte pálinkás-stampedlijét, majd halkán szervezkedni kezdett.

- Jó, akkor vessünk véget a bulinak! Arra gondoltam, hogy nem egyszerre indultok az emeleti szobákba. Javaslom, először Szilvi invitálja Tamást, aki mai munkavégzése miatt a legfáradtabb. Őket Eszter és a biciklisztoris férje, Béla követi. Utánuk a sportos pár, Zsófi és Attila indulnak. A végére maradunk mi az urammal. Nekünk még van egy kis tennivalónk. Helyre vinni a kerti dolgokat, a konyhában elmosogatni. De a mi szobánk meg amúgy is az alsó szinten van.

A kerti asztalnál Tamásnak már majd leragadt a szeme, épp nagyot ásított, mikor Szilvi mellé ült. Elvette a kezében tartott üres poharat, mellyel, mint a falusi hírnök, dobolt. Derékon ragadta, felemelte az asztaltól. A tábortűz gyenge fényénél indultak szobájukba. A fáradt ember, mint egy tuskó esett az ágyba.

Béla meglátva a visszatérő asszonyokat, örömtáncba kezdett az *O, Sole Mio* dallamát dudorászva. Feleségéhez sasszézott, magához szorítva kornyikált tovább.

- De, „Bélapám” kedves suttyója - illetve férjét kedvenc megszólításával -, nem folytathatnánk ezt fenn, a szobánkban?

A lenti társaság megtapsolta a már 25 éve egymás mellett kitartó szerelmespárt. Ők imbolgó tánclépésekkel tűntek a kert sötétjéből a kivilágított ház bejárata felé.

Az ottmaradtak kezdték a kertben felszámolni a buli maradványait. Az idősebb háziak irányítása mellett Zsófi és Attila, a bohó fiatalság képviselői segédkeztek a rendrakásnál. Az izzó parázs gyér fényénél - helyükre kerültek az asztal mellé a padok, a rá való párnákkal. Együtt vitték a konyhába a tányérokot, üvegeket, poharakat, evőeszközöket.

A sportos pár felajánlotta segítségét a konyhában, de Lilike - már házi kötevényében - mutatott utat a feljáró lépcső felé.

Attila a feljáróhoz ment, egy láthatatlan ajtót képezett kezével, mely alatt átengedte Zsófit. Lovagiasan meghajolt előtte, megcsókolta kezét. Majd a lépcső második fokára ült széttárt lábakkal és kezekkel. A lányt ölébe vonta, és a lépcsőfokokon hátrafelé, mint a rák, igyekeztek mielőbb felérni. A háziak visszafogott kacagással élvezték a pajzánul koreografált produkciót.

„Végre mindenki nyugovóra tért, most már jöhet az én jelenetem a konyha színpadán” - gondolta magában izgatottan a minden huncutságra kész Lilike.

- Bandikám, ugye segítesz nekem a holnapi ebédet előkészíteni? Lassan végzünk a mosogatással.

- Lilikém, én olyan fáradt vagyok, meg kissé spicces is... nem hagyhatnánk holnapra? - sóhajtott elgyötörtség látszatát mímelve a 64 éves férj 5 évvel fiatalabb neje felé. Közben élvezettel legeltette szemét teltkarcsú felesége kívánatos vonalain.

- Kedves asszonykám! Ma úgy kitettél magadért, minden finomsággal elhalmoztál minket, és nem utolsó sorban nagyon csinos voltál és vagy - simogatta meg Lilike selymes haját. - Mondhatni, rég nem láttalak ilyen szexisnek.

Na most jött el az én időm - gondolta az asszony. Máris hozta az előkészítő asztalra a holnapi csirkéket bontani, és a leveshez a zöldségeket pucolni.

- Gyere, édes párom! Kapsz tőlem egy kötényt, mely új erőt ad! - Remélem, majd elvarázsol! - szólt különleges bájjal hangjában az asszony.

Lilike férjére kötötte az intim ruhadarabot. András meglátva rajta a piros szívecskés lakatot, megadta magát - ki tudja már hányadszor - felesége humoros játékainak. Leült mellé a konyhaszékre a másnapi étkek előkészítésére.

- Te asszony! Gyanús vagy nekem! Szokásodhoz híven, készülsz valami-re... na de ez vicces, hogy is? Még nem próbáltam ilyent! - nézett némi perverz gondolattal András a bontani való szárnyasra.

- Mit? - tettette Lilike. - Hányszor főztünk már együtt! - kacsintott férje szemébe. - Még hogy nem próbáltad!?

András érzéki hangulatban, teljes odaadással bontotta a csirkét. Levágott lábait, fehérlő mellét fűszerrel simította be. Közben intim érzés

kerítette hatalmába. Felesége idomaira gondolt szívdobogtató érzéssel... Lili közben a zöldségeket pucolta. Töltött maguknak még egy kupicával a pálinkából. Összecsillant szemekkel koccintottak. Vajon mindketten ugyanarra a kéjes érzésre gondoltak...?

András szeme megakadt a neje kreálta zöldséges kompozíción két simára pucolt kis kerek karalábé közül egy narancsvörös sárgarépa kandikált ki, körbevéve pici levelű sötétzöld petrezselyemlevelekkel. Nagyokat nyelve kereste a szavakat.

- Hát ez az erotika művészete! - szedte egyre szaporábban a levegőt a férfi a látványra. - Kedvesem, te a konyhában is rám gondolsz... varázspálcám varázslója vagy!

Nem mindennapi érzés kerítette hatalmába, ilyen vadul már régen ölelte feleségét, annyira, hogy szinte beleroppant a gerince. A hirtelen mozdulattól éles fájdalmai kiújultak. Pont most - gondolta -, miközben Lilike az ágyba kísérte, pont ebben a vágykeltő pillanatban... Az asszony kedves simogatására fájdalmas álomba szenderült. Lilikét a túl jól sikerült próbálkozása némi rossz érzéssel töltötte el, így férjét túláradó szeretettel még órákig ápolta.

Attila szobájuk erkélyén mindent előkészített a hangulat megteremtésére. A kis asztalon mécsesest gyújtott, halkan szólt kedvenc együttesük nemrég kiadott lemeze. Csillagfényes nyáréjszaka varázsos érzése vette körül. A langyos kövezeten jógázni kezdett, lótusz ülésben légzés-gyakorlatot végzett, míg Zsófi szerelmét várta a fürdőszobából.

„Milyen élvezetes csatákat vívtak annyiszor az ágyban!” - játszott el a gondolattal férfias jókedvében. - Jó lenne már egy kisemberke is, aki megpecsélhetné szerelmüket.

Halkan, átéléssel dúdolt magában, mikor egy illatos kéz fogta be a szemét, és kérte, hogy tartsa csukva. Kellemes csiklandozást érzett. Zsófi puha keze matatott ágyéka körül.

- Kellemes gyöngyvirág-illatoddal megszedítesz, szerelmem, most már kinyithatom a szemem? - suttogta vágyakozással. - Gyere, hadd öleljelek meg!

A forró ölelkezés és simogatás után Zsófi pajkosan hátrálni kezdett az erkély korlátjához. Attila csodát látott! A csillagos égbolttól kiviláglott

- fehér selyemruhájában - egy angyal! Vágyakozva nézett a nő mosolygós arcára. A fehér csoda légiés mozdulatokkal libegett a szoba felé.

Attila felugrott, az esti italozástól kissé megszédült. Táncos lépésekkel imbolygott kedvese után, mikor észrevette a derekára kötött fehér anyagdarabot. Nem tudta mire vélni a szívecskés lakatot a kötényke közepén, de ideje sem volt kérdezni, mert barátnője csábos táncmozdulatokkal vette körül. Incselkedett vele, de bárhogy is akarta, nem érte utol. Micsoda erotikus játék! Már forgott vele a világ. Cselesen igyekezett a lány előttte elsuhanó ruhájának a szélét elkapni. Már nem bírta a tempót. Kifulladásra rogyott az ágyra, levegőért kapkodva szólt kedveséhez:

- Szomjas lettem, ledér pillangóm! Ide táncolhatnál hozzám borosüveggel a fejedet!

A férfi a mohón vedelt bortól, Zsófi édes csókjától pedig mámoros állapotba került. Egy pörgő, elérhetetlen csillag fénye intim szférák magasába repítette. Álom volt-e vagy valóság? - morfondírozott magában reggeli ébredése közben.

Eszter a középkorú nők azon rétegéből való volt, akik jól tartották magukat. Vagy a férjük tartotta jól őket...? Béla minden kívánságát teljesítette, elhalmozta mindennel. De most a tettek mezejére akart lépni. Meg kellett leckéztetnie néha másfelé kacsingató férjét, holott tudta, hogy csak férfias kívánás, röpke vágy az egész... de - okos asszonyként - megérezte, hogy ez azért valamire jó... csak nem szabad féltékenységet mutatni... Akkor elveszti a házastársi gyengéd köteléket... nem szabad magára haragítani a neki oly sokat jelentő férfit. A mai szeánszon is óvatosnak kell lennie. Haditerve végrehajtásához az ágy mögé dugta a magával e célra hozott szatyrot. A tükörbe nézve megállapította, hogy jól mutat alakján az erre az alkalomra magára vett, testhez simuló virágmintás babydoll.

Régóta hallatszott a víz csobogása, Eszter már türelmetlenül várta a jelenet kezdetét. Ahogy férje, amúgy természetes meztelenségében kijött a fürdőszobából - ki tudja hányadszor -, újra beleszerelmesegett. Szeretetteljesen magához húzta, közben cselesen felkötötte a férfi derekára a hűség megőrzésének jelképét. Béla vette a lapot, és nagyot kacagva vetette magát az ágyra.

EROTIKA... 3.

- Mondd, Eszterkém, megint mit találtatok ki, ti lányok? Na akkor én is bemutatok valamit! - pózolt jókedvűen Béla.

Férfias idomai nem utaltak még korára, hanyatt fekve, szexis pózban, biciklizni kezdett izmos lábaival.

„Jól indul a jelenet” - vélte elégedetten az asszony.

- Csak nem biciklitúrára hívsz ilyen kapálódzó lábakkal? - gesztikulált kezével Eszter. - Neked ahhoz el kell nyerned a biciklis lány kegyét - mondta kacérkodva, hangsúlyozva a „biciklislány” szót. Pörgött egyet férje előtt, majd ringatni kezdte hátsóját, hálóruhája alól ki-kisejlett rózsaszín csipkés bugyogója.

- Tehát, hogy képzeli az úr a kegyek elnyerését? Vagy én gyakoroljak neki további kegyeket? - virgonckodott Eszter megrázva kebleit, majd komolykodva hozzáfűzte:

- Tudod, járt bicikliutat... járatlanért...

Béla az erejét bizonyító biciklizéstől és felesége kívánatos látványától felhevülve vágott közbe.

- Járom az utam, a biciklis futammal... énekelte a régi dalt kissé átköltve, közben az ágyon - neje mulattatására - lábával még hevesebben biciklizett, mintha macskakarmok csiklandoznák. Kidülledtek homlokán az erek, izzadni kezdett, alig kapott lélegzetet. Szuszogva, megtépázott férfiaságával - horkolást imitálva - a fal felé fordult.

- Na jól nézünk ki! Már megint ez a flúgos futam! - morgolódtól mímelt haraggal az asszony, ismelve férje érzelmeinek túlzásba vitt állapotát. A tettek mezejére lépett. A nagy szatyor tartalmát az ágyra ürítette. A zajra férje visszafordult a fal felől. Hát mit lát? Egy egész orvosi rendelő kellékei vannak szétszórva az ágyon. Kérdőn nézett feleségére, aki fehér orvosi köpenyben, a fején homloktükörrel, a nyakában sztetoszkóppal tetszelgett előtte. Arca előtti szájmazkja alatt pedig alig bírta nevetését visszafojtani.

Béla szíve nagyot dobbant, mikor felesége orvosi köpenye alól kivillantak formás combjai.

- Kedves doktornő - szólt tisztelettudó hangon, de már érzelmeiktől feltüzelve kérdezte -, maga komolyan hiszi, hogy én beteg vagyok?

Eszter erőt vett nevetőgörcsén, és hogy lássa a „páciens”, hogy kivel van dolga, a pupillalámpa felé nyúlt.

- Előbb a szemét nézem meg, az sok mindent elárul - közeledett a férfi szeméhez. - Hallottam, nagy nótafa, a dalolás mestere - kedveskedett férjének. - Mi jut erről eszébe?

- Kérem, engem most ne nótáztasson, levegőt is alig kapok - nyögött fel Béla. Inkább vizsgáljon!

Eszter erotikus mozdulattal dudorászni kezdte a „Szembe, babám, ha szeretsz, ha nem szeretsz, elmehetsz” kezdetű dalocskát. Szemeik egymásba akadtak, hosszú percekig...Mintha egy titkos légyott tiltott gyümölcsét fogyasztották volna...

Mindkettőben új érzések tolultak fel. Lehet így is? A lélekszeretet erőssége is tud a testben vibráló borzongást kelteni...?

Mint rajtakapott vétkesek, lesütötték szemüket. Eszter oldotta fel a különleges érzést. A vérnyomásmérő után nyúlt. Érzékeny, simogató mozdulatokkal helyezte fel Béla karjára. Majd zavarát leküzdve felkiáltott:

- Jaj, uram! A szíve... a szíve... azonnal adom az injekciót, és próbáljon aludni egy jót, mert különben... Béla szívesen engedett az „erőszaknak”, bódulatba esett.

Eszter levette alvó férjéről az erényövet, pusztit lehelt a helyére, és boldogan feküdt a horkoló „Bélapám” mellé.

Tamás azonmód, ahogy szobájukba értek, fáradtságában levetette magát az ágyba. Szilvi elfoglalta magát, a kényelmes fotelban, az állólámpa fényénél olvasni kezdte nemrég megvett verseskötetét. Szerette az érzelmes költeményeket. Otthon a gyerekek mellett csak kevés ideje adódott erre. Már elmúlt éjfél, amikor a fürdőszobában kimosta az intim ruhadarabokat, felvette kínai üzletből vett pizsamáját, és felmosta a kövezetre loccsant vizet. Hirtelen meghallotta férje rimánkodó szavait a szobából.

- Aranyom, hozz egy pohár vizet, kérlek... előre is férfiúi hálám... igazán, szeretlek... na gyere már!

Szilvi a pohár víz mellé megtöltött egy műanyag palackot is tiszta vízzel. Tamás még mindig a fal felé fordulva szuszogott a szoba sötét sarkában lévő ágyban. Szilvi fejére fújta a vizesflakon tartalmát. Férje fél-

álomban, riadtan ült fel, megrázta fejét a váratlan locsolásra. Az aszszony - kihasználva az alkalmat - férjére kötötte az erényövet jelképező ruhadarabkát. A férfi meglepődött egy pillanatra, aztán hamiskásan mosolyogva megsimogatta rajta a szívecskét. Szerelmi játéknak vette felesége erotikus ténykedését nemi szerve körül - lassan ébredezve -, örömmel ment bele a játékba.

- Míg aludtál, kedvesem, olvastam egy nemrég vett verseskötetet. A romantikus részeknél többször gondoltam magunkra, olyan szépen és sokoldalúan fejezik ki a költők a szerelmi érzéseiket. Ebben verseskötetben minden műfaj megtalálható a humortól a romantikán át az erotikáig.

- Akkor olvass nekem erotikus verseket! - szólalt meg vágyakozó hangján Tamás, és az ölébe vonta feleségét, egyenesen az „erényöv” közepebe. A nő érezte a vágy hatását, de még szerette volna húzni a cselekményt... Felszisszent, és sután kezdte el magyarázni, hogy ő csak állva tud verset mondani.

Megmenekülve a csábítástól Szilvi már tudta: „sínen van”.

- Remélem, fog tetszeni, mert arra készültem, hogy mint igazi versmondó fogok előtted szerepelni. A humorostól kezdem és az erotikusoknál fejezem be.

- Nem bánom, csak haladjunk! - szólt ki az ágy melegéből Tamás. - És kérlek, hozd ide a kisasztalomra a maradék bort, habár talán jobb lenne egy kávé.

Érdeklődő nézőként kényelmes ülő pózt vett fel, a pléddel betakarta lábát. Meglepetten érzékelte, hogy neje kisurran a szobából. Nem akart hinni a szemének, mikor Szilvi egy csillogó almazöld ruhában jelent meg, ami nagyon jól állt leeresztett, fürtös aranybarna hajához. Nagy tapsot kapott a nő - egyszemélyes közönségétől - a Lilikétől kölcsönkapott ruhában.

Az udvarias, egyre figyelmesebb férfi nem tudta, hogy milyen komolyan megszerkesztett szerelmi antológiáról fog hallani. Ahogy elnézte ragyogó szépségű feleségét, elviselte azt is, hogy a bevezető a versírók rövid életrajzi bemutatásával kezdődött.

Tamás türelmetlenül várta a folytatást, és szerette volna, ha mielőbb véget ér, mert nemcsak a kávé hiányzott neki... Sebaj! Halljuk az előadást! - szeretve nézett és vágyott feleségére.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

Szilvi nem véletlen kezdte egy szójátékkal:

- „Van, aki álmában sokat szenved éjjel, mert nem találkozott még a szenvedéllyel...” - tudta, hogy férjét ez felingerli, mert nem szereti a süket vicceket.

- Sajnálom a szenvedő költőt, aki ezt írta - szólt megértően Tamás -, de tapasztalhatod, hogy én...

Szilvi tettett rosszállását fejezte ki, miközben megakadt szeme férje ráirányuló szerelmes tekintetén.

- A közönség nem szól bele az előadásba... - utasította rendre férjét, de egy pillanatra szíve hevesebben kezdett dobogni, mikor egész testén érezte, hogy egy vágyakozó szempár meztelenre vetkőzteti.

Hogy „lányos zavarát” palástolja, gyorsan folytatta.

- Most férfiakat dicsérő vers következik - jelentette be ironikus hangon -, akinek nincs erényöve, húzza fel magára! A vers szokatlanul röviden, de annál velősebben fejezte ki a mondanivalót, a szerző szerint limerick versmódban:

„Házaspár csókja a templomban,
útjukba kerül egy szexbomba,
a férfiszem fennakad,
neje dühe felszakad:

Hát kutyából nem lesz szalonna!”

- Ajaj! - úgy ennék egy darab jó kövér csécsi szalonnát, és csámcsognék egy csinos rőfögő tomprán - szedte rímekbe válaszát Tamás.

- Ha ezt így folytatjuk, sosem érek a végére!

- Jó, de előbb meghívlak egy pohár borra! - Fáradjon kedves művésznő az asztalomhoz - szólt lovagiasan.

- Nem engedem magam ilyenekkel befolyásolni - csattant fel bohókásan az asszony.

- Hát akkor egészségedre! - intett felesége felé, és egybe lehajtotta a félig teli palack tartalmát. - Tehát, mi is lesz? - kérdezte Tamás a bortól kótyagosan. Az ágyban ülő és az előadás folytatására váró egyszemélyes „közönség” türelmetlenül kezdett tapsolni.

Szilvi színésznői pózba vágta magát, és meleg, bűgő hangján szavalásba kezdett. Előadásában romantikus érzéssel teli rímek, finom, erotikus

jelenetek, érzékletes költői képek, boldogságot és szomorúságot kifejező hosszabb és rövidebb versek követték egymást.

Tamás lejjebb csúszott az ágyban. Szája elé tett kezével - önkéntelen - nagyot ásított.

- Kedvesem - szólt remegő, lassan elhaló hangon -, úgy kívánlak, szépségem, gyere már mellém...!

- Mindjárt! Csak még ezt hallgasd meg, mintha én írtam volna neked. A címe: Vigyázz rá! Ez egy szép szonett, hallgasd:

Simogasd, becézd selymes mosolyoddal,

Vigyázz reá, óvjad, mint kisdedet,

Férfid ő, ki téged vágy komolyan,

Szeretetétől vissza ne rettenj!

Vágyja, hogy örködj érzelme felett,

Lássad át szorongó gondolatát,

Ha beteg gyereknél elesettebb,

És vizionál közelgő halált.

Mindenben kutatnivalót talál,

Vad elmélete sokszor elvetél,

Kövesd tetteit, tudja a határt,

s kerülje a lehúzó meredélyt!

Vigyázz rá, mert belőle csak egy van:

Negédes, mint jól cukrozott menta!

Szilvi szeretetteljesen olvasta végig a verset. Tamás feje már a felénél a párnára hanyatlott. Zsófi betakarta, és házastársi puszival búcsúzott tőle, majd boldogan melléfeküdt.

A kora reggeli napfényre a nők gyorsan összekapták magukat, lábujjhegyen surrantak ki a szobából, hadd pihenjék ki a férjeik az éjjeli „szeánszot”. Mintha összebeszéltek volna, együtt, halkan kuncogva igyekeztek lefelé a lépcsőn. Lilike puszival fogadta a lánycsapatot.

Mohón rávetették magukat a reggelire terített asztal ínycségeire. Volt ott déligyümölcs, paprika, paradicsom. magyaros felvágottak, kolbászok, friss házikenyér, de lazackrém és kaviár is. Az italos üvegkancsók tejjel, teával és kávéval kínálták magukat a szomjas társaságnak.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

- Na, lányok, éjszaka „ártatlan tündérei”, látom, vidám hangulatban vagytok! Hol hagytátok a fiúkat? Mi történt velük éjszaka? Ennyire megártott nekik a szexmentes erotika? - kérdezte nagyot kacsintva Lilike.

A nők egymás szavába vágva tartottak élménybeszámolót. A történetek valóban tükrözték a játék kitűzött célját. Lilike hahotázva díjazta a sztorikat. András jelent meg a konyhában. Derekát fogva, kissé bicegve üdvözölte a vidám hölgykoszorút.

Lilike még be szeretne volna fejezni a mondanivalóját, így férjét felküldte az emeleti szobákba, férfitársai ébresztésére.

- Na lányok! Kérdemlitek az erotikai bajnokai érdemrendet éjszakai szereplésekkel, de most jön a második felvonás!

A nők megdicsőülve már a kávéjukat kortyolgatták, mikor Lilike felpatant mellőlük, és gyors lépésekkel már fenn is volt az emeleten. Az egyik szobából állatias hangzású férfi kacajok szüremlettek ki. Be nyitott, és mit látott! Férje épp akkor húzta le - nagy nehezen - alsóját másik három pucér barátja társaságában, akik ujjjaikkal kecske szarvat mutatva, grimaszokat vágva közeledtek felé.

Megrökönyödve hátrált előlük, és velőt rázó sikollyal kiáltott akkorát, hogy lenn a nők azonnal felrohanjanak.

- Szatírok! Segítség! Eszter, Zsófi, Szilvi, gyertek gyorsan.... Jaj, jaj...! Szatírok! Segítség!

Történetem azért nem torkollott szatírok és nimfák párzásába, mert az emberek szeretkezni jöttek a világra...

***

Ajánljuk a KMI-VERSLISTA megújult honlapját:

<https://www.verslista.hu>

***

Ajánljuk a Poéta Irodalmi Portált: <http://poeta.hu>

Szabó Edit Irma: Mintha varázslat lett volna

Kicsomagoltál, mint derengés
az ébredő reggelt...
Fejem alá párnát tettél,
hogy kényelmes legyen.
Harmatcseppek hömpölyögtek
lankás dombjaimon,
csózkod rajtam lenyomatot,
csipkemintát hagyott.
Lótuszvirág-szirmom nyitogattad,
kelyhemben buggyanó tűzvarázs.
Ringatózott buja-édes illat,
szemérmetlenül osont a vágy.
Mint kancsóka, csábítottalak,
érintésedre szoroson
páradús csapdámba csuktalak.
Bőrömon parázsló lázjelek...
Míg testünk süppedő küzdelmében
megbotlott az idő,
kozmosz ösztön feszített,
s felsikoltott a sikamlós őserő!
Elhintetted a lankadatlan végtelent,
mely formabontó ritmus hátán
pajzánul remegett.
Mintha varázslat lett volna...
Öröm-körbe zártalak.

Győri Nagy Attila: Füttypróba

Eszternek eljött a nagy napja. Új kollégája, Gábor randevúzni hívta, és ilyen alkalom már jó régen volt az ő életében. Tíz éve elvált férjétől, mindössze pár év házasság után, és a csalódás, elkeseredettség miatt került is a férfikkal való ismerkedést. Gábor azonban azonnal meg-

tetszett neki, kedvessége, udvariassága, és nem utolsósorban férfi-szépsége, eleganciája levette a lábáról. Azonnal igent mondott a szombati találkozásra, és számolta vissza a napokat a nagy eseményig. Amikor eljött a várt nap, korán kelt, és szinte azonnal pánikolni kezdett. Mit vegyen fel? Hogyan sminkelje magát? Mitől lesz ő szexi egy férfi számára úgy, hogy azért ne legyen közönséges, vagy ne tűnjön olcsó nőnek. Tanácsstalansága közepette hívta fel legjobb barátjánőjét.

- Szia, Ági! A segítségedet kérném - köszönt a telefonba.

- Szia, barinőm! Biztosan a randidról lesz szó - kacagott Ági a vonalban.

- Gondolatolvasó vagy. Igen, arról. Teljesen tanácsstalan vagyok. Már egy évtizede nem randiztam. Adj valamilyen tanácsot! Hogyan viselkedjek? Legfőképpen pedig, hogy hogyan nézzek ki? Vonzó akarok lenni, de nem olyan kurvás módon.

- Értem. Szerintem te úgy vagy jó, ahogy vagy. Végül is ismer, minden nap lát. De igazad van, az első randi legyen emlékezetes. Talán vedd be a füttypróbát.

- Micsodát?

- Szoktak pasik utánad fütyülni az utcán?

- Nem, nem igazán. Csak néha, hébe-hóba.

- Ezen nem csodálkozom, néha úgy öltözködsz, mint egy apáca. Na szóval, vegyél fel valami szexit, sminkeld ki magad, majd menj le az emberek közé. Ha a pasik utánad fütyülnek, akkor jó leszel a randira.

- Ezt a baromságot! Csak az alpári pasik fütyülnek egy nő után. De azért köszi, hogy próbáltál segíteni. Most leteszem, sok még a dolgom.

A telefon után előkészítette a héten vett új ruháját, végignézte sminkkészletét, de közben nem hagyta nyugodni a gondolat. Talán a barátjánőjének igaza van, kipróbálhatná a dolgot. Bár nem érdekli a közönséges férfiak véleménye, de bizony az intelligensebbek is megfordulnak egy csinos nő után. Eldöntötte, végigcsinálja a próbát, és a forgolódást fogja megfigyelni. Ezután hosszú készülődés következett, majd mikor már úgy érezte, készen áll, beállt a nagy tükör elé, és végignézte a látványt. El volt ragadtatva, de kellett neki a megerősítés, így elindult kifelé, az emberek közé. Kissé még szokatlanul érezte magát túsarkúban, kisminkelt arccal, de magabiztosan ment, a csípője magától ringott, amit a cipőnek tudott

be. Már az első saroknál munkát imitáló építőmunkások hangos füttye fogadta, amit egy mosollyal honorált nekik. Igen, határozottan élvezte a helyzetet. A rövid séta során minden férfit megfigyelt fél szemmel, és elégedett volt a reakciókkal. Még a hölgypartnerekkel együtt lévők is megfordultak utána, vagy alaposan végigmérték tekintetükkel. Idősebbek, fiatalabbak egyaránt. Már majdnem hazasietett örömeiben, mikor egy harmincas, jóképű férfi jött vele szemben. Rá is kíváncsi volt, és mosollyal az arcán közeledett felé. A férfi viszont, mintha ő ott se lenne, simán elhaladt mellette, még egy hosszabb pillantást se vetve rá. Ez most kicsit megtörte a magabiztosságát, megállt és elgondolkodott. „Talán csak nem vett észre. De hiszen egy pillanatra rám nézett! Annyira rövid volt az a pillanat, és annyira semmitmondó. Túl szürke lennék? Több smink kellene? Több kecsesség, női báj?” Nem bírta elengedni a dolgot, és úgy döntött, ad még egy esélyt a férfinak. Tett egy kisebb kerülőt, hogy újra szembe menjen vele, de most is ugyanúgy zajlott minden. A férfi a kirakatokat nézte, néha-néha rápillantott a járókelőkre, őrá is, de semmi különös, szinte azonnal el is fordította a fejét. Eszter úgy vélte, így nem mehet haza, és a randira se mehet el, míg nem jár a dolog végére, mi a hiba a külsejében. Olyat tett, amit máskor soha, megszólította a férfit.

- Jó napot kívánok! - mosolygott felé.

- Jó napot! Miben segíthetek? - csodálkozott az illető.

- Eszternek hívnak, és kérem, ne haragudjon, hogy leszólítom, nem szoktam ilyet csinálni.

- Semmi baj, de tegezz nyugodtan, mindketten fiatalok vagyunk. Baj van? - Zoltán nagyon kedves volt hozzá, ami megnyugtatta.

- Kösz! Mivel úgyse ismerjük egymást, így elárulom, hogy randizni megyek. Régen csináltam ilyet utoljára, és kissé bizonytalan vagyok a külsőmet illetően.

- Most viccelsz, ugye? Hiszen gyönyörű vagy!

- Ó, kösz, ez jólesik, önbizalmat ad. Csak tudod, majdnem az összes pasi megbámult, vagy megfordult utánam, vagy éppen füttyült egyet, te viszont teljesen közömbösen elmentél mellettem. Kétszer is. Ebből gondolom, hogy valami még hiányzik. Zoltán hatalmasat kacagott.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

- Bocsi, nem akarlak kinevetni. Nem hiányzik semmi, szerintem tökéletesen nézel ki. Éppen elég dögös vagy így, de azért mégse kurvás. Stylist vagyok, hidd el, értek hozzá. Hogy miért nem reagáltam? Mert valami azért mégiscsak hiányzik rólad.

Eszter izgatott lett, előre örült a jótanácsnak, főleg egy szakértőtől.

- Micsoda? Mondd már!

- Mondjuk egy kis borosta az arcodra például. Kedvesem, én meleg vagyok. Ilyen egyszerű az ok, hogy miért nem bámullak - Zoltán továbbra is nevetett, Eszter pedig végre megnyugodva hazasietett.

Keczely Gaby: Mennyi érzés

Mennyi érzés elbújt bennem,
vélük nem csorbul a lelkem.

A sok rég eldugott járat
útvesztőmig eltalálhat?

Mennyi titkos, tágas lebeny,
amiben a kéj megterem.
Sok fojtottság vágyat ébreszt,
olyan szép, hisz te kelted ezt!

Mennyi visszafogott érzés,
szervedélyes, tiltott végzés...

De a csókod vágyom újra -
találjunk egy csendes zugra!

Mennyi érzés csókká válhat,
minden más most már kivárhat.

S mire eloltod a tüzet,
szerelmünk teljesült lehet!

***

**Kortárs Magyar Irodalom oldal a Facebookon:
<http://www.facebook.com/kortars.magyar>**

Horváth-Tóth Éva: Olthatatlan vágy

Már nem emlékszem, mikor volt az a pillanat, amikor akarni kezdtelek. De egyszer csak megtörtént. Az időjárás okozta? A tavasz közeledte? Netán a halk nessel pattanó rügyek szirmainak sóhajtása okozta a gerjedelmem? Nem tudom. Eleinte váratlanul bukkant fel az érzés. Csupán félszeg pírját bontotta arcomon a vágy izzó rózsája, ha megláttalak hazafelé menet. Aztán egyre hevesebben lobbant fel bennem a parázsból lett láng fénye, és bizsergetve ösztökélt feléd. Mindig arra mentem attól fogva, hogy lássalak. Egyre csak feléd hajtott valami megfoghatatlan. Meg kellett kapjalak! Felszisszent a kéj mellkasom dús halmán, és ajkamba harapott a mohó szomj, amikor csak eszembe jutottál. Nem érdekelt, milyen áron... Sem az, hogy te egyáltalán akarod-e. De még az sem, hogy itthon mit szól ehhez a férjem.

Elképzeltelek. Fantáziáltam rólad. Rólunk. Te és Én. Csak mi. Esténként felnyögött bennem a sóvár óhaj, mert bársony érintésedről álmodtam. Ahogy beléd olvadok. Ahogy illeszkedünk. Te. Igen, te! Kellesz! Nem érdekel a méret, hogy csak tizenkét centi. Hidd el, tudom, hogy elég lesz! Tényleg fontos a technika, máshogy nem jó egyikünknek sem. Azt hallottam, hogy a nedvesség segíthet. Látod, ha ismerjük a trükköket, akkor együtt meghódítjuk a világot!

Tudom. Ne légy szemrehányó. Sokan voltak előtted, ne is mondd! Hibát hibára halmoztam. Inkább csak halmoztam. Gyakran voltam meggondolatlan, heves, falánk. De Ikrek jegy szülötte vagyok. A bujaságot a csillagok oltották belém. Két lábon járó, hömpölygő szexualitás vagyok. De veled még több lehetnék. Veled dévaj szexistennő leszek! Hidd el, ígérem! A férjemnek persze nem mondom el egy darabig. Nem nézné jó szemmel ezt az egészet. Azt hiszem, érthető. Majd idővel. Kicsit később. Még most nem kellene, legalább míg te meg én összeszokunk.

Holnap megadom magam neked. A legszebb ruhámat veszem fel. Igen, azt a kis szűk feketét. A csipkés szegélyű combharisnyám lesz rajtam. Olyan észrevétlen simul a bőrömhöz, mintha ott sem lenne. A hozzá illő harisnyatartót is magamra öltöm. Már attól remegek és forróság önt el,

hogy gondolatban felöltözöm. Végre jól érezhetem magam a bőrömben, unom már a farmert és pólókat is.

Holnap. Várj rám, kérlek, legalább holnapig! Estig nem ér haza a férjem, magunk lehetünk. Te, a tizenkét centi, a csipkék, a lágyan omló szatén ölelése a testemen, a bizsergés, ha kell, némi plusz nedvesség, és a beteljesülés kéjes öröme...

Te vagy a legszebb piros túsarkú cipő, amit valaha is láttam! Kellesz nekem!

Péteriné Jencski Erzsébet: Tangó

A tangó egy vallomás
szavak nélkül, oly csodás.
Szíve remeg, zakatol,
amíg lágyan átkarol.

Szíved remeg, zakatol,
amikor hozzád hajol,
együtt, és egy irányba
indul kettőtök lába...

Selyem suhog, szoknya leng,
szeme kacér, hangja cseng,
érintése víz, majd tűz,
szívet hevít, gondot úz...

Karcsú derék, szép nádszál,
erős kézben bizton száll,
pörög, forog, elhajol,
s közben szíveket rabol.

Végül a dal elhalkul,
kéz a vállról lágyan hull,
ámde most már örökre
vágyódsz ilyen öröme...

Klotz Mária: esti játék

Riogatsz, simogatsz,
dalolgatsz, babusgatsz,
kéregetsz, dédelgetsz -
csinálj velem, amit akarsz!

Csók-virággal betakarsz,
szerelem illata terjeng,
testünk egymásba gerjed -
csinálj velem, amit akarsz!

Vágyaddal belém marsz,
járd körül a lelke,
érezd kéjéhes testem -
csinálj velem, amit akarsz!

Nézéseddel felkavarsz,
ölelj a szúrós fájdalomba,
marj a gyönyör-húsba -
csinálj velem, amit akarsz!

Készen állok a repülésre,
esti játék-kéjelgésre,
tudod mit?
azt csinálsz velem, amit akarsz.

Kemény János: Ölelő füzér

Sötét a nyáréj, forró női ágyék:
teret betöltő, lomha illatú;
időt kitöltő, izgató ajándék;
lényünket lényegítő lány karú,

magába hívó, apró rezdülésű;
bujálkodásra csábos alkalom.
Világ a nyáréj: dús, hatalmas létű,
magára húzó lüktetés-halom.

feszülve kéjbe édes révüléssel
föld-égbe hág az élet-érzelem,
forogva fénylik fenn a végtelen,

Kavarva féktelen gyönyörleléssel
bizserget ritmikus vad érverés
s ölbe szédült pille-ernyedés.

A gyertya lángja álmatag világít,
a bor kitöltve áll az asztalon,
fölem hajolva szám elér a szádig,
árnyékunk eggyé nő buján falon.

Szemed lehunyva titkokat sugárzik,
magam magunknak én is átadom:
a sárga, ingó gyertyafény se látszik,
túljárók szintén szemhatárokon.

Felnyitva pillánk rám ragyogni látlak,
bornál sugalmazóbb a mámorunk,
és hangtalan zenére táncolunk.

Felállunk átfogódzva - szép a távlat:
két lépés és egy huppanás az ágy,
útközben mind lecsókolom ruhád.

Hagyjon békében most csicsergő csengő,
mobil se zengjen gépmelódiát!
Ilyenkor még a tv sem kelendő.
A nem várt vendég félő legkivált.

Kedvünk aludni átfonódva megjő,
kicsit rekedjen ki a nagyvilág;
öleltünk, ráadásul telt a bendő,
felénk az álom széles kart kitárt.

Aludni fel hát szintén lendülettel,
töltődjünk sejlő titkos tájakon,
járjunk átjárhatatlan járaton,

szuszogva, egymást kulcsoló kezekkel!
Paplanba loppant most a végtelen;
miénk, mi máskor mind reménytelen.

Buza Andrea: Mese a csalfaságról

Sikamlós történetem nem játszódik máshol, mint azon a perzselő afrikai tájon, hol a férfi nyílve szeje mindig zsákmányra talál.
Legalábbis kevés híja van, attól függ, milyen az alany.
Történt egyszer, a törzsfőnök lánya elment a helyi ismerkedő bálba.
Önbizalmán nem eshet csorba, kacskas zemeit már rég megszokta.
A pasik meg csak jöttek sorban.
Kéjes gondolatok keringtek, agyának jobb s bal agyféltekéje közt cikáztak.
Ahogy így szemlélődött a felhozatalon, tekintete magakadt egy méretes, Ölben nyugvó öleben, egy hímtagon.
Tüze lángjára nincsen oltalom.
Szerelem első látásra. Jössz egy táncra?
Mit számít a hölgyválasz a mai világban!
Mivel a férfi sem arra néz, amerre lát, egyik sem talál a másikon hibát.
Máris tervezgetik a násznép sorát.
Jeles éjjel levetkőzik az ara. Vágyálmait valósnak látva lábait széttárja.
Az ifjú férjnek leesik az álla. A szerelem helyét végigpásztázva zemeit hiába forgatja egyik oldalról a másikra. Az okuláré pont nem volt nála.
A lány szeméremdombján körös-körül muff.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

„A bárányt is megnyírják, ha ekkora a gyapja” - mormolja a száját harapva.

Bejárhatatlan ősvadon. Aki ott eltéved, istenemre, halott.

Mondja fiatal még az est, próbálkozni se rest.

Duzzadó hímvevesszeje, mint nyársra szúrt kolbász, izzó akarás, gyötrő valóság.

Hogy felkutassa az elrejtett kincset, mit emberfia még sosem érintett.

Mert az isten jól megnehezítette a dolgát. Adj egy vodkát!

A gyönyörnek mennyei ajtaja zárva. Az ima sem segít, hiába.

A próbálkozások sora, az ismeretlenség hona, nem jegyzi fel krónika.

A csattanó fájt az ifjú férj arcán. Szegény ara szűz maradt a nászjészakáján.

A férfinép híven magához, ha itt nem, megpróbálja máshol.

S a falu lányai boldogságára, tudása sem veszett kárba.

Karmesteri pálcáján rendszeresen játszva, a női dalárda kórusban zengett a magas c hangjára.

A mese ennyi mára. A bosszúról nem szól a fáma.

Klotz Mária: ajándék

forró csókokkal
festek a testedre
egy színes
virágcsokrot,
átkötöm
a szerelmemmel,
átnyújtom
az orgazmusunkkal

***

**Állandóan frissülő irodalmi pályázatok a
http://poeta.hu/ingyenes_oldal**

Kutasi Horváth Katalin: Örökítő

Erotika sikamlík ujjaid közt,
a mámor a kéjjel vetekszik.
Megremeg testem, reszketve kérlel,
s kívárja édeni jussát.
Nem követel rég, megszelídült már,
kívánatosabb a csókod,
hogyha nem osztod bőséggel szórva,
s szinte már fáj, úgy várom.
Finoman ölelj, lágyan érints,
úgy siet minden köröttünk...
Nyújtsuk a percet, elmúlik úgysis,
hadd legyen hosszabb, mi foszlik,
pár pillanatba sűrítsük össze
mindazt, mit lehetetlen:
örökifjúnak érezzük lelkünk,
hiába satnyul a testünk,
ráncaidat is szépnek látom már,
így is kívánlak, jöjj hát!
Váltsuk ki egymást bánatainkból,
feledjük halandó létünk kínját,
nem kell most terhet cipelnünk, hidd el,
bár érzem a tested súlyát.
Felszabadultan engedem útra
gyönyörből szakadt sóhajom újra,
s kifakad végső öröm-jajom már,
végtelenített szépség, mennyei érzés jár át.

Vitos Irén: Gyermeki logika - megtörtént eset, helyszíni fotókkal

2017 augusztusa, dél-franciaországi kulturális kirándulásunk alkalmával az ott élt és alkotó, híres festők környezetét és fennmaradt alkotásainak megtekintését helyeztük utunk fő céljává.

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

Az ott töltött napok egyikén a Picasso múzeumot látogattuk meg. Akt-jait azt hiszem, nem kell bemutatni senkinek, viszont a tízéves fiunk ekkor találkozott először a mester műveivel, így egy kis magyarázatra szorult némely alkotás, de meglepően komolyan érdekelte, és figyelt.

A következő napon a Matisse múzeumot vettük célba. Az a nap is remekül sikerült, nem győztem ámulni a fiam türelmén és érdeklődésén. Egyáltalán nem unta. Rengeteg alkotás volt itt is, egy kék aktot választottunk kedvencnek mindkettőn. Ez a nap is remekül telt.

EROTIKA... 3.

Egy másik napon a Chagall múzeum következett, a fiam teljes természetességgel viselte, hogy ismét egy múzeum a cél. Itt a férjem már be sem jött, kint maradt az autóban, így kettesben néztük végig az mesterműveket. Érdeklődő volt, sokat kérdezett, némely képről meséltem, és picit a festő életéről is, hogy értse a miérteket. Bevallom, itt már kicsit én is elfáradtam, nyomasztani kezdett a túl sok nagy méretű, nagyon hasonló alkotás, szűk terekbe zsúfolva. Itt nem időztünk órákat, visszamentünk a cannes-i tengerpartra.

Renoir háza volt az utolsó a listánkon, amit mindenképp látni szerettünk volna, így az következett. A fiam aznap is töretlen lelkesedéssel jött velünk. Már a kertben sokat időztünk, csodás volt a magas domboldalról a kilátás tengerre. Bent végigjártuk a szinteket, megcsodálva a művész munkáit, műtermét, személyes tárgyait, a helyet, ahol utolsó éveit töltötte és ami még mindig ugyanúgy van berendezve, mint amikor itt élt és alkotott.

Hosszasan ücsörögtünk egy-egy képnél, közben meséltem nagy vonalakban az impresszionizmusról, hiszen feltűnt neki, hogy az eddig megláto-

A VERSLISTA ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

gatott művészek mennyire különböző stílusban alkottak. Amikor éppen pontot tettem a mondandóm végére, a fiam az állát fogva egy méretes akt kép előtt állva így szólt:

„Egyet nem értek. Hogy miért festett minden festő pucér nőket?”

Sikerült megörökíteni, éppen fotóztam, amikor az ominózus kérdés elhangzott.

A férjem elmosolyodva, halkán jegyezte meg, hogy: „Figyel a gyerek.” Én belefogtam hosszasan magyarázni a női test vonalainak, íveinek festői szemmel történő ábrázolásáról, amit nagy türelemmel végighallgattam, majd egyetlen mondatban kifejtve véleményét, hozzátette: „Szerintem simán csak erotika.”

Sági Klári: Tika

- Két hét múlva ugyanebben az időben várom önöket. Kérem, addig külön-külön írják össze kapcsolatuk pozitív és negatív jellemzőit! Viszontlátásra - köszönt el a doktornő új pácienseitől. Miközben utolsó kliensei után zárta a rendelő ajtaját, az járt a fejében, hogy vajon felismerték-e? Ő azonnal tudta, kik keresték fel, be sem kellett volna mutatkozniuk, az arcuk és a nevük is mindjárt beugrott, pedig jó 20 éve nem látta őket. Edit és Péter már gyerekként is elválaszthatatlanok voltak, bár azt nem tudta, hogy összeházasodtak. Biztosan nem jöttek rá, ki vagyok, hiszen a nevem sem ismerhetik, *Képes* nevű ember több száz élhet az országban. Ha másért nem, hát ezért érdemes volt férjhez mennem (rövid, de örült kapcsolat volt, már vége), így leánykori nevem, a *Kovács* is megváltozott. A külsőm? Ha az sem tűnt ismerősnek, akkor jó munkát végeztem - nyugtatgatta magát.

A rendelőjét az otthonában nyitotta meg, már vagy hat éve, így csak átment a nappaliba, öntött magának a kedvenc rozéjából egy pohárával, és beleroskadt kényelmes „gondolkodó” foteljába. Itt megrohanták az emlékek, azok a régi képek, amelyek gyerek- és kiskamasz korában gyakran tették a napjait szomorúvá, boldogtalanná. Peregtek a képek, visszajöttek a hangok.

Tika, Tika, nulla erotika! - ezt hallotta éveken át. Így csúfolták. Rendes nevét, a Mártát - becézve Mártika - saját maga keresztelte át kiskorában, amikor valamit akart, mindig így mondta: Tika kéri, Tika éhes, Tika iszik. Lassan mindenki így szólította, szülei, társai, barátai nem, mert azok nem voltak. A leányt ugyanis nem áldotta meg az ég szépséggel, mondhatnánk úgyis, hogy egyenesen csúnyácskának látta mindenki. Alacsony és kövérkés, arca sápadt, haja fakó és ritka, szőkésbarna színű, mosolyogni az érthető körülmények miatt nem látta senki. Gyakran teltek a napjai magányosan és szomorúan. Szülei elfogadták ezt a helyzetet, majd egyenesen leszoktak a vigasztalásáról is, hazudni pedig nem akartak neki. Örömük Márta eszességéből, tehetségéből táplálkozott. Márta előnytelen külsejét vasakarata és okossága ellensúlyozta. Jól tanult, kitartás és elszántság, alaposság és keménység - ezek a tulajdon-

ságok jellemezték. Igaz, ezt a gyerekek nem értékelték, és ha még érzékelték is, akkor sem vettek róla tudomást. *Tika csúnya és barátság-talan* - könyvelték el. A kamasz fiúk néha megengedték neki, hogy bekapcsolódjon egy-egy játékba, de csak azért, hogy csúfolhassák.

- *Tika, Tika, te se leszel soha boldog, messze tőled az erotika* - kiabálták. A lány ilyenkor összeszorította az ajkát, és szó nélkül otthagya őket. Egyre keményebbé vált, elhatározta, hogy gyökeresen meg fogja változtatni az életét. Ez a cél lebegett a szeme előtt. Határozott, nyolcadikos korában komoly és bátor döntést hozott. Szülei megértették, bár nehezen, de elengedték a neves fővárosi gimnáziumba, kollégiumba, ahová kiváló eredményei alapján gond nélkül felvették. A falusi kislány itt kinyílt. Kitűnő érettségi, tudományos diákkör, országos szaktárgyi versenyek, első biológiából, sport és kultúra, rengeteg olvasás, sima egyetemi felvételi, summa cum laude orvosi, majd pszichológia diploma és a szexuálpszichológia szakvizsga, önálló praxis és klinikai osztályos orvos - a mérleg 36 éves korára. Na és egy új külső. A gimnázium éveit alatt megnyúlt, magassága elérte az átlagot. Kemény sportolásba kezdett, az úszás, futás, edzőterem a mindennapjai részévé váltak. Izmos, erős és csaknem karcsú lett. A haját barnára festette, kiváló kozmetikusa gondoskodott arcának és bőrének szépségéről, visszafogott sminkje ápoltságát tükröztött. Öltözködése a trendnek megfelelő, divatos, de nem feltűnő és hivalkodó. Egész lénye átalakult, magabiztos, céltudatos nővé vált. Hivatása, elért szakmai eredményei tovább növelték egészséges büszkeségét. Válása óta egyszer sem volt magányos, jelenlegi párja is orvos, de nem élnek közös háztartásban. Elégedetten nyugtázta életének gyökeres megváltozását, s már nem is emlékezett gyermekora sérelmeire, magányára. Egészen a mostani találkozásig...

Miközben újra töltött magának egy kis pohárkával, azon törte fejét, hogy vállalja-e egyáltalán új betegei kezelését. Már az első néhány mondatuk után, nem beszélve a köztük lévő metakommunikációs jelekről, érezte, hogy baj van a házasságukkal, amit nem lesz egyszerű feladat helyrehozni. Közel járnak a negyvenhez, van három gyerekük, a valaha magát bombázónak tartó leány súlyfelesleggel küzdött, a férje

pedig mosolytalan, unott pasas hatását keltette, pedig fiatal srácként akkora macsó volt, hogy az orráig nem lehetett felérni. Most meg kiégve, testi, lelki és nemi identitásukban megroppanva segítségre szorulnak. Van ilyen, gyakran megesik, az élet, a sűrű és gondokkal teli mindennapok felőrlik a házasságok legszebb oldalát, a szerelmet, a szerelmes együttlétet, elvész a párok közötti egészséges erotika.

- Ez a dolgom, orvosként ezt kell helyrehoznom. De pont velük? Kell ez nekem? - tette fel magának a kérdést. - Avatkozzak be az egykor engem csúfoló (*Tika, Tika, nulla erotika* - visszhangzott fülében a rigmus) társaim életébe? Szégyenítsem meg őket, vagy mondjam meg kerekperec, hogy nem vállalom, vagy mutakozzam be, hátha maguktól elmennek? Végül is a magánrendelésemen kerestek meg, itt akár el is utasíthatom őket - fűzte tovább gondolatait, majd lapozgatni kezdte a róluk készített jegyzeteit. Na, tessék, már megint az orvos győzött! - és a kíváncsiság mellett egyre inkább mozgolódott benne a kisördög, hogy most valahogyan egy picikét, még az orvosi etikett szabályain belül, de visszavághat a régi sérelmekért.

Összesen nyolc alkalommal találkoztak. Egyetlenegyszer sem vette észre, hogy egykori falubeli ismerősei rájöttek volna, kihez fordultak gondjaikkal. Ez idő alatt alaposan megismerte életüket, szokásaikat, kapcsolatuk titkait, nehézségeit. Minden tőle telhetőt megtett, hogy pszichés és szomatikus gondjaikon segítsen, hiszen végzettségei alapján értett a lélekhez és testhez is. Jó tanácsokkal, ötletekkel látta el őket, gyakorlatokat írt elő, játékos feladatokat adott, amelyeket otthon el kellett végezniük, rávezette őket a bajok eredőire, az egymástól való minden irányú elhidegülés okaira. Mivel jelentkeztek a terápiára, megvolt bennük a változtatás szándéka, érezhetően együtt akartak maradni, és ez nagy segítségnek bizonyult. Végig együttműködtek, erős szándékuk volt kapcsolatuk javítására, az újrakezdésre, s ezért a szakember kéréseit, javaslatait teljesítették. Dolgoztak jövőjükért, s ez megerősítette Mártát is, elszántan támogatta pácienseit. A konzultációk során egyre inkább érezte, hogy eredményes szakmai munkát végez. A kötelességtudó, csendes, színtelen egymás mellett élésből egy

szebb, szeretetben és szerelemben gazdagabb és színesebb egymással élés bontakozott ki. Az orvos és a pár egyre biztosabban érezte, hogy megmentették a házasságot.

Az utolsó megbeszélés előtt Tika sokat vívódott. Hogyan köszönjön el? Felfedje-e titkát, hozza-e kezeltjei tudomására, ki is ő valójában? Úgy döntött, ha nem ismertek rá, akkor ez maradjon is így, mert egy lelki gyógyító nem vehet elégtételt, az orvosi etikával nem fér össze, hogy bárkit is megszegyenítsen, a pszichológus nem hozakodhat elő személyes példával sohasem.

A gyerekek olykor gonoszkodnak, el kell felejtetni. Megértette, hogy ő maga is terápián esett át, neki elég, hogy segített azoknak, akik bántották, ez nagy jutalom számára, és egyben elégtétel is. Rájött arra is, hogy a „tika-tika-erotika” csúfolódások váltották ki belőle azt a hatalmas dacot és elszántságot, ami miatt ezt a hivatást választotta. A betegeivel való foglalkozás közben ő maga is tanult, lélekben és emberként gazdagabb lett. Így hát, csak egyszerűen, úgy, mint más pácienseitől, elköszönt és minden jót kívánt.

Néhány héttel később egy egzotikus országból érkező képeslapon a következőt olvashatta:

Kedves Márta! Köszönünk mindent, nagyon boldogok vagyunk. Most értettük meg, hogy annak idején mennyire megbánhattunk téged. Te szelíden, önzetlenül és szeretettel segítettél nekünk, rávezettél arra bennünket, hogyan küszöböljük ki azokat a gyengeségeinket, amikkel majdnem tönkretettük a kapcsolatunkat. Bocsánatot kérünk a gyermekkori buta viselkedésünkért. Sok sikert kívánunk. Szeretettel üdvözlünk: Edit és Péter.

Szabóné Horváth Anna: Álmaimban

Álmaimban itt vagy velem,
Együtt vagyunk mezítelen.
Boldogságunk mennybe repít,
Éj bársonya fátylat terít.

Testünk heve lángra kapja,
Csillagok is gyúlnak rajta.
Köztük a Hold pöfékelve
Pipafüstöt eregetne...

Az kanyarog fel az égbe,
Nyíló lelkünk mezejébe.
Szemeimben hajnal gyöngye,
A valóság igaz könnye.

Mámorában verdes szívem,
Valóságra vár oly híven.
Minden percben érted dobban,
Rád gondol, míg szét nem robban.

Vágypillanat, mit átélek,
S karjaidban porrá égek.
Tűz táplálja lángjaimat,
Vágy hevíti vágyaimat.

A bizalom óceánján,
Égig érő, örök máglyán,
Szerelemben fürdünk folyvást,
Nem ismerve a vágyódást.

Rám találtál, s rád találtam.
Boldogságot felkínáltam.
Alig várom gyönyör-percet,
Simítani viasz-tested.

Lelkünk röppen csak az égig,
Mennyországnak tetejéig.
Szép az élet itt a földön,
Csak a magány ne gyötörjön!

Kutasi Horváth Katalin: Felfedezésre vágyva

Ha hirtelen megkívánnád
vágytól telt ajkam,
ha egyszer csak úgy,
váratlanul vonzana
büszkeségtől
dagadó mellem,
ha tekintetteddel bejárnád
nemcsak a vállam ívét,
de combom és bokám táját,
ha szoknyám bármely ráncán
szívesen elidőznél
álmodozó szemeiddel,
akár csak néhány pillanatra,
ha átvennéd derekam
ringatózását
szelíd mosollyal átszellemülve,
átadva magad ösztöneidnek,
ha jönne a kényszer,
hogy megölelj, anélkül,
hogy elterveznéd,
ha felülkerekedne a mámor,
miközben elvesztenéd a kontrollt,
s önműködően indulna
minden ujjad,
hogy finoman megérintsen,
s csak lúdbőr lenne a válasz
oda és vissza,
és már-már fájna,
hogy megállj, ott,
éppen azon a ponton,
na, akkor találánánk
igazán egymásra,

nemcsak a szavak,
de a testbeszéd szintjén,
s érnénk a fellegekbe,
hisz oda juthatnánk végre,
csak engedni kéne,
el kéne fogadni,
hogymened is jár,
hogymened igen, te is lehetsz még boldog,
csak lazíts,
halld meg
ne csak a szívünk dobbanását,
de azt a mámorosan megindító,
furcsa belső hangot,
mely szólít a nagy kalandra,
hogymened felfedezzük, mi közös,
hogymened elfeledjük,
ki meddig tart,
s hol kezdődik a másik,
hisz miért ne lehetnénk egyek?

Baranyai Attila (Anisse): Kipattant lét-buborékok 4.

Eksztázis mélyén
egybe olvadó testek
néma sikolya

Horváth-Tóth Éva: Hazavárlak...

Zörren a kulcs és kattann a zár,
nyílik az ajtó, izzik a vágy,
szájad a számon, lobban a láng,
tenyered keblem húsos halmán,
rezzen a selyem, siklik a kéz,

pőre a sóhaj, csordul a hév,
csípőket renget, felnyög a kéz,
vibrál a mámor, zihál a lég,

vágtat a gyönyör, csikland a csók,
szenvedélyt suddog, rebben a szó,
ölel az óhaj, lüktet a szomj,
feszül az öröm, ringat a domb,

lassul a két test, hamvad a kedv,
buja mosollyal fénylik a szem,
ernyedve nyújtóz', piheg a szenv',
nem szól a száj, csak a lélek nevet.

Klotz Mária: mámor

olvadj belém,
kérd a mesém,
mely kéjről szól.
zuhanj a vágyba,
nagy a játszma,
vágy-virág dalol.
fullasztó a csend,
változatos a sorrend,
lélektánc zakatol.
erogén zóna bejárás,
faló egymásba omlás
villanásba hajszol.
tépdess, égess,
nem vagyok kényes,
életerőd hatol.

előntött mámor fürdet,
elernyedtt test lüktet
valahol.

Baranyai Attila (Anisse): Kipattant lét-buborékok 5.

izzasztó gőzben
kusza testek látványa
izgató érzés

***

Ajánljuk a Poéta Irodalmi Portált: <http://poeta.hu>

***

**Ajánljuk a VERSLISTA YouTube csatornáját,
ahol több száz Verslistához kapcsolható írás videofelvételét
nézheted /hallgathatod meg: <http://youtube.hu/Verslista>**

***

**Ajánljuk a Képzeld el... c. irodalmi folyóiratunk honlapját:
<http://kepzedel.hu>**

***

**Állandóan frissülő irodalmi pályázatok a
<http://poeta.hu/aktualis-palyazati-kiirasok/> oldalon**

***

**Kortárs Magyar Irodalom oldal a Facebookon:
<http://www.facebook.com/kortars.magyar>**

***

---

*A Verslista honlapja:
<https://www.verslista.hu>*

---

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

---

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

---

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
